

נתן אלתרמן, משורר ומחזאי (1910-1970)

הולחנו והיו לנכסי צאן ברזל של הזמר העברי, בהם "כלניות" "אליפלט", "אני מצפת", "בכל זאת יש בה משהו" ועוד. היה מזוהה עם תנועת העבודה ונמנה עם מעריצי דוד בן גוריון שכינה אותו "נתן החכם". זכה בפרס ישראל ב-1968.

בכל זאת יש בה משהו

לחן: משה וילנסקי

אומרים אנשי ירושלים:
כן, תל אביב, זה סתם גלגל...
אין פרופסורים בה כזית
ונביאים אין בה בכלל.
היסטוריה אין בה אף פזרת.
אין רצינות בה. אין משקל.
נכון מאד, אדון וגברת,
לא, אין בה כלום... לא כלום...
אבל...

בכל זאת יש בה משהו,
כן, יש בה איזה משהו...
שכלל עוד לא היה שהוא
והוא כלו שקלה שהוא.
כי יש בה איזה זיק שהוא,
שכלל הוא לא מזיק שהוא.
ויש בה איזה חן שהוא,
שלאחרת אין שהוא...
כל צר ומעצור שהוא
אותה לא יעצר שהוא,
כי אין כל פחד. איך שהוא
אצלה זה כבר ילך שהוא.
לא, אין בה כל ממש שהוא...
ובכל זאת יש בה משהו...

נולד בווארשה ועלה לארץ עם משפחתו ב-1925. בשנים 1930-1932 למד חקלאות באוניברסיטת נאנסי בצרפת. מאז שובו לארץ ועד מותו חי בתל-אביב, שאותה אהב ושימשה רקע לרבים משיריו. את שירו הראשון פרסם אברהם שלונסקי. בשנות השלושים פרסם קטעי פרוזה בעיתונים וכן המשיך בכתיבת שירים. ב-1934 החל לכתוב טור מחורז אקטואלי ב"דבר" ששמו "סקיצות תל אביביות". לאחר תקופה קצרה עבר לעיתון "הארץ" ובמשך שמונה שנים כתב טור אקטואלי מחורז בשם "רגעים" בחתימת "אגב". ב-1943 חזר לעיתון "דבר" ופרסם מדור קבוע מדי יום שישי בשם "הטור השביעי", ובו ביטא את רוחה ומאבקה של הארץ באותו הזמן. שירו הידוע "מגש הכסף" התפרסם בטור זה. ספר שיריו הראשון "כוכבים בחוץ" יצא לאור ב-1938 ואחריו פרסם את "שמחת עניים", "שירי מכות מצרים", "עיר היונה" ו"חגיגת קיץ". כתב כמה מחזות לתיאטרון ועיבד את המחזה "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" למחזמר מצליח. תרגם מחזות של שיקספיר, מולייר ופירנדלו. פזמונים רבים של אלתרמן